

Příroda a „přirozenost“

Slovo „příroda“ resp. jeho významy mají velmi dávnou, přímo nedohlednou minulost ještě předpojmovou, a později dokonce také dlouhou historii pokusů o jeho pojmové vymezení. Pochopitelně takový pokus o pojmové vymezení musel vždy znovu troskotat, protože muselo být užito pojmů, spjatých jednoznačně s tzv. „předměty“, které se nehýbaly. To dokonce držel i sám Aristotelés, když měl za to, že nejbližší „pravdě“ je hvězdná obloha, která se sice otáčí, ale všechna souhvězdí jsou navzájem ve stálých vztazích a bez hnutí. Přesto měl za to, že tzv. „fysika“ je jednou ze tří základních věd filosofických (náležících do tzv. první filosofie), ačkoliv se zabývá tím, čeho je mnoho a co se pohybuje (mění). Správný název této disciplíny je HÉ FYSIKÉ EPISTÉMÉ; a ta není totožná s tím, co se nám uchovalo jako TÉS FYSIKÉS AKROASIS (o osmi knihách), zkráceně rovněž známé a nazývané jako Aristotelova „Fysika“; ta je totiž jen sbírkou pojednání o tom, čemu se říkalo TA FYSIKA, tj. „ty fysické věci“.

(Písek, 070529-1b.)